

Sygn. akt III Cz 1895/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędziowie SO Gabriela Sobczyk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa D. M. (M.) i K. M.

przeciwko J. A.

o podwyższenie alimentów

na skutek zażalenia pozwanego

na rozstrzygnięcia zawarte w punktach 1 i 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 27 sierpnia 2015 r., sygn. akt IV RC 295/15

postanawia:

1. sprostować z urzędu:

a. niedokładność w punkcie 1 sentencji zaskarżonego postanowienia poprzez zastąpienie wyrażenia „do łożenia na rzecz małoletniego powoda D. M.” wyrażeniem „**do łożenia na rzecz małoletniego powoda D. M. alimentów**”,

b. omyłkę pisarską w punkcie 2 sentencji zaskarżonego postanowienia poprzez zastąpienie słowa „alimenty” słowem „**alimentów**”,

2. oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 1895/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 27 sierpnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach w trybie tymczasowego zabezpieczenia zobowiązań pozwanego J. A. do łożenia na rzecz małoletniego powoda D. M. w kwocie po 400 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15. każdego miesiąca, do rąk matki małoletniego powoda J. P., począwszy od 10 czerwca 2015 roku z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat - do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania (pkt 1); w trybie tymczasowego zabezpieczenia zobowiązań pozwanego J. A. do łożenia na rzecz małoletniej K. M. alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15. każdego miesiąca, do rąk matki małoletniej powódki J. P., począwszy od 10 czerwca 2015 roku z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w

płatności którejkolwiek z rat - do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania (...); a w pozostałym zakresie wnioski o zabezpieczenie oddalił (...).

W uzasadnieniu wskazał, że powodowie wraz z pozwem o podwyższenie alimentów złożyli wnioski o ich zabezpieczenie w kwotach po 600 zł miesięcznie dla każdego z nich, a ostatnie alimenty w kwotach po 150 zł dla K. i po 200 zł dla D. zasądzone w wyroku rozwodowym z(...) roku – dzieci miały wówczas odpowiednio(...) lat. Obecnie D. jest uczniem (...) w G., cierpi na (...), z uwagi na silne problemy z wymową wymaga terapii, trenuje sporty walki - koszt 90 zł miesięcznie, a K. jest uczennicą (...) w G., zmaga się z atopowym zapaleniem skóry, co powoduje konieczność zakupu specjalnych środków pielęgnacji, maści i leków, powinna zostać również objęta terapią. Koszty utrzymania każdego z powodów (nie licząc partycypacji małoletnich w kosztach utrzymania mieszkania oraz kosztów wakacyjnych) wynoszą po około 950 zł miesięcznie. Matka powodów jest częściowo niezdolna do pracy do dnia 30 czerwca 2017 roku i pobiera świadczenie rentowe w wysokości około 830 złotych miesięcznie, a wcześniej została zwolniona z zakładu pracy chronionej z powodu wykorzystania ustawowego okresu zasiłkowego i dalszej niezdolności do pracy - z zawodu jest handlowcem-sprzedawcą. Miesięczne opłaty za mieszkanie i media, w którym zamieszkują małoletni wraz z matką oraz jej mężem A. P. wynoszą około 600 zł. A. P. pracuje i zarabia około 3000 zł. Pozwany ma na utrzymaniu (...) syna J., jego żona spodziewa się drugiego dziecka i nie pracuje. Pozwany pracuje i jego średnie wynagrodzenie miesięczne za okres od czerwca do grudnia 2014 roku wyniosło 2788 zł, natomiast za okres od stycznia do czerwca 2015 roku – 2933 zł.

Sąd Rejonowy uznał, że doszło do zmiany stosunków i na podstawie art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 753 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji, albowiem kwota po 400 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów pozwoli na zabezpieczenie ich podstawowych potrzeb do czasu prawomocnego zakończenia postępowania, a nie nie przekracza obecnych możliwości majątkowych pozwanego.

Zażalenie na to postanowienie złożył pozwany zaskarżając je w punktach 1 i 2 w kwocie miesięcznej powyżej 300 zł na rzecz małoletniego D. M. oraz w kwocie miesięcznej powyżej 250 zł na rzecz małoletniej K. M.. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, który miał istotny wpływ na treść tego orzeczenia, a to błędne i dowolne przyjęcie przez Sąd Rejonowy, że kwota po 400 zł miesięcznie na każdego z małoletnich powodów nie przekracza obecnych możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, gdy w istocie pozwany w chwili obecnej możliwości te wykorzystuje do granic, a jego zarobki nie są znaczne w kontekście konieczności utrzymania syna J., który we wrześniu 2015 roku rozpoczął naukę w szkole oraz ciężarnej żony M. A., która nie pracuje. Przy tak postawionych zarzutach wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że pozwany zobowiązany będzie w trybie zabezpieczenia tymczasowego dołożenia na rzecz małoletniego powoda D. po 300 zł miesięcznie od 10 czerwca 2015 roku, a na rzecz małoletniej K. po 250 zł miesięcznie. Ewentualnie złożył wniosek o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach.

W odpowiedzi na zażalenie powodowie wnieśli o jego oddalenie jako bezzasadnego oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W sprawach o alimenty podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie roszczenia (art. 753 § 1 kpc). Przepis ten bowiem dotyczy udzielenia zabezpieczenia polegającego na zobowiązaniu obowiązującego do zapłaty uprawnionemu określonej sumy pieniężnej i w tego rodzaju sprawach konieczne jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia bez potrzeby uprawdopodobnienia interesu prawnego w zabezpieczeniu (por. uzasadnienie uchwały Sadu Najwyższego z dnia 23 lutego 1982 r., III CZP 3/82, opublik. w OSNC z 1982 r., nr 7, poz. 100). Dlatego też małoletni powodowie w rozpoznawanej sprawie winni uprawdopodobnić w jaki sposób wzrosły ich usprawiedliwione potrzeby oraz w jaki sposób zmieniły się (wzrosły) możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego (por. art. 133 § 1 k.r.o., art. 135 § 1 k.r.o. w związku z art. 138 k.r.o.). W rozpoznawanej sprawie należało też stosować przez pryzmat art. 753 § 1 k.p.c. regulację art. 138 k.r.o., która wskazuje na możliwość zmiany orzeczenia co do

alimentów w przypadku zmiany stosunków stanowiąc materialno-prawną normę orzekania w takich sprawach o kolejnych alimentach. Bezsporne jest, że powodowie są dziećmi pozwanego.

W postępowaniu o zabezpieczenie nie wymaga się udowodnienia okoliczności faktycznych, ale wystarczające jest ich uprawdopodobnienie. Uprawdopodobnienie roszczenia oznacza, że powód przedstawi i należycie uzasadni twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Roszczenie jest więc uprawdopodobnione, jeżeli jest szansa na jego istnienie, gdyż istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez powoda materiału dowodowego niekoniecznie odpowiadającego wymogom stawianym dowodom przeprowadzanym w toku procesu (por. art. 243 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Uprawdopodobnienia nie można bowiem utożsamiać z udowodnieniem roszczenia, stanowi ono bowiem niejako surogat dowodu nie dający pewności, lecz jedynie wiarygodność określonego faktu (por. K. Flaga – Gieruszyńska: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, pod red. A. Zielińskiego, Warszawa 2008, s. 424).

Pozwany składając zażalenie opiera je na twierdzeniu, że jego możliwości majątkowe i zarobkowe uniemożliwiają regulowanie alimentów w wyższej kwocie niż wskazane w zażaleniu, czyli po 300 zł miesięcznie na rzecz małoletniego syna oraz po 250 zł miesięcznie na rzecz małoletniej córki.

Należy także podkreślić, że pozwany utrzymuje kolejnego małoletniego syna - J. - w wieku sześciu lat i koszty jego utrzymania określa na kwotę 700 zł miesięcznie. Ten syn zamieszkuje wspólnie z pozwanym i nie jest powodem w sprawie. Tak opisane koszty jego utrzymania pozwany ponosi w całości. Niezrozumiałym jest więc dlaczego koszty utrzymania - niekwestionowane przez pozwanego - jego dwójki nastoletnich dzieci: K., która ma 15 lat oraz D., który ma 17 lat chce on ponosić tylko w części odpowiednio po 250 zł i 300 zł miesięcznie. Koszty utrzymania powodów w zakresie każdego z nich oscylują w granicach 950 zł miesięcznie bez regulowania opłat za mieszkanie i bez wydatków wakacyjnych. Ojciec powinien więc w większym zakresie niż odpowiednio w około 1/4 (co do córki) i 1/3 (co do syna) przyczyniać się do ich utrzymania.

Jednocześnie upływ czasu od ustalenia ostatnich alimentów - 10 lat - wskazuje na to, że wraz z wiekiem powodów wzrosły ich usprawiedliwione potrzeby. Dodać należy, że powódka obecnie uczęszcza do gimnazjum i cierpi na atopowe zapalenie skóry oraz powinna zostać objęta odpowiednią terapią, zaś powód uczy się w szkole średniej, cierpi na (...) i ma problemy z wymową co objęte jest terapią.

Miesięczne wydatki pozwanego wskazane na rozprawie 27 sierpnia 2015 roku na czynsz - 350 zł, energię elektryczną - 110 zł oraz gaz - 25 zł, a także koszty utrzymania syna, z którym mieszka (700 zł) i całe obciążenie alimentacyjne w kwocie 350 zł (150 zł na córkę i 200 zł na syna) łącznie oscylują w granicach kwoty 1500 – 1535 zł. Pozwany ma na utrzymaniu jeszcze niepracującą żonę, która spodziewa się kolejnego dziecka. Wydatki związane z utrzymaniem tego kolejnego dziecka nie mogą być obecnie brane pod uwagę, albowiem brak jest informacji o tym, czy doszło już do narodzin. Ponadto całościowe wydatki pozwanego opisane w piśmie z 1 października 2015 roku wynoszą około 1660 zł i są to całe wydatki strony pozwanej, przy czym zamieszkuje z pozwanym i jego żoną także S. W., która również powinna ponosić koszty tego mieszkania /k. 130-155/. Jednocześnie wynagrodzenie, które osiąga pozwany oscyluje w granicach 2900 zł netto miesięcznie, co wynika chociażby z przedłożonych przez niego dokumentów w postaci zestawienia składników płac i zleceń dla jego osoby /k. 138-140/, bynajmniej więc nie wynosi ono 1600 zł miesięcznie, jak stara się wskazywać pozwany w zażaleniu. Trzeba bowiem brać pod uwagę nie tylko jego płacę zasadniczą, ale także otrzymywane dodatki, gdyż istotne są możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego, a dodatki do wynagrodzenia za pracę wchodzą w skład jego możliwości i zwiększają jego dochody.

W takiej sytuacji Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przyjął, że pozwany jest w stanie regulować dodatkowe zobowiązanie alimentacyjne w trybie zabezpieczenia w stosunku do powodów w łącznej kwocie zwiększające jego wydatki o 450 zł miesięcznie (150 zł i 200 zł to alimenty prawomocnie zasądzone, które do tej pory płacił, a po 400 zł na każdego z powodów obecnie ma regulować alimenty w trybie zabezpieczenia). Po uregulowaniu tych alimentów i innych wyżej wymienionych wydatków pozwanemu pozostaje jeszcze kwota około 900-1000 zł miesięcznie, z której może pokryć swoje potrzeby oraz ewentualne potrzeby małżonki i konieczne wydatki rodzinne. Ta kwota jest wyższa

niż osiągnął przez matkę powodów dochód. Trzeba także jeszcze raz podkreślić, że koszty utrzymania małoletniego syna pozwanego z nim mieszkającego zostały już odliczone i zsumowane w jego wydatkach.

Rodzice powinni swoje dzieci alimentować w równym stopniu, powinni mieć one równą stopę życiową z rodzicami. Pozwany w żadnym zakresie nie wskazał, że także koszty utrzymania małoletniego syna J. są zwiększone o jakiegokolwiek nadzwyczajne wydatki. Jednocześnie porównanie kosztów utrzymania dwójki powodów z nałożonym na pozwanego obowiązkiem pokrywania części niestanowiącej nawet ich połowy wskazuje na zachodzące dysproporcje – pozwany pokrywa całe koszty utrzymania swego 6-letniego syna, ale nie chce pokrywać części mniejszej niż połowa kosztów utrzymania powodów, ich koszty chce pokrywać w wysokości około $1/3$ (co do syna) i $1/4$ (co do córki).

Jeżeli natomiast pozwany nie ma możliwości zarobkowych umożliwiających mu alimentowanie wszystkich jego dzieci w sposób właściwy i proporcjonalny do ich potrzeb, to powinien czynić większe starania o to, aby taką możliwość sobie zapewnić. Nie jest bowiem prawidłowe różnicowanie zaspokajania potrzeb dzieci w zależności od tego czy mieszkają z alimentującym rodzicem, czy też nie.

Ostateczne ustalenie stanu faktycznego w sprawie będzie dokonywane w toku prowadzonego postępowania dowodowego przez Sąd Rejonowy na podstawie przeprowadzonych dowodów, co może wpłynąć zarówno na ustalenia dotyczące usprawiedliwionych potrzeb powodów oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Na obecnym etapie (w zakresie zabezpieczenia) wystarczające jest uprawdopodobnienie okoliczności faktycznych.

Dlatego też zarzuty zażalenia są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu:

- a. o art. 350 § 3 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. z uwagi na niedokładność w oznaczeniu w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia wyrażającą się w braku wskazania, że chodzi o zabezpieczenie alimentów oraz omyłkę pisarską w gramatycznym oznaczeniu przedmiotu zabezpieczenia w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia należało orzec jak w punkcie 1 sentencji,
- b. o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c., należało orzec jak w punkcie 2 sentencji, gdyż zażalenie okazało się bezzasadne, przy czym rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk